

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/267301>

6

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Recht,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

OP GEZAG VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

J. J. VAN OOSTERZEE,

DOCTOR EN GEWOON HOOGLEERAAAR IN DE GODGELEERDHEID,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT,

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

VOOR DE FACULTEIT TE VERDEDIGEN,

OP VRIJDAG DEN 5den JUNI 1868, DES NAMIDDAGS TE EEN² UUR.

DOOR

LEONARDUS ABRAHAM VAN IJSSELSTEYN,

GEBOREN TE MIDDELBURG.

LEIDEN,

GEBROEDERS VAN DER HOEK.

1868.

GEDRUKT BIJ J. C. DRABBE.

STELLINGEN.

I.

L. IV. ff. XXVI. 2 de testam. fut. is niet in strijd met L. IV. C. V. 28 eodem.

II.

Hij, die van eene niet aan hem toebehoorende stof een voorwerp eener nieuwe soort maakt, wordt ook volgens het Romeinsche recht eigenaar van dat voorwerp.

III.

Terecht beweert Mr. C. W. Opzoomer (Aanteekening op de wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk, 2de druk, blz. 51): dat de uitlegger

van ons recht zich om de bedoeling des wetgevers niet bekommeren moet, maar alleen op diens woorden moet letten.

IV.

De bepaling van Art. 22 B. W. betreffende de bewaring der afgesloten registers van den burgerlijken stand is onvolledig.

V.

Ook ten behoeve van wettig erkende natuurlijke kinderen kan door den langstlevenden der ouders een voogd worden benoemd.

VI.

De uiterste willen, vermeld in Artt. 997 en 999 B. W., blijven van kracht, indien de erfflater binnen de bepaalde termijnen in de onmogelijkheid geweest is een ander testament te verlijden of het bedoelde in bewaring te geven.

VII.

De termijnen, binnen welke moet worden ingesteld de rechtsvordering voortspruitende uit gebreken, die de vernietiging van den koop ten gevolge hebben, vangen aan van den dag, dat de koper die gebreken ontdekt heeft.

VIII.

Het openbaar testament van een onnoozelen, krankzinnigen of razenden kan na diens dood op grond van onbekwaamheid worden vernietigd en die onbekwaamheid door alle middelen rechtens bewezen, niettegenstaande in het testament zijne bekwaamheid wordt vermeld of feiten aangehaald, waaruit die bekwaamheid zou moeten blijken.

IX.

Als de houder van een wissel den acceptant de betaling kwijtscheldt mag de acceptant het bedrag van den wissel aan den trekker als uitgave voor hem gedaan in rekening brengen.

X.

Eene verzekering gesloten met het beding vrij van beschadiging, ontheft den verzekeraar niet van de verplichting tot vergoeding van schade, indien de goederen buiten schuld van den verzekerden geheel verbrijzeld aankomen.

XI.

De schuldeischer, jegens wien de gefailleerde het gehomologeerde accoord niet nakomt, heeft geene andere actie, dan die tot nakoming der te zijnen opzichte bestaande verbintenis.

XII.

De onbevoegdheid des rechters uithoofde van het gevorderd bedrag vervalt indien zij afhangt van het door den gedaagden al of niet inroepen van het middel van verjaring betreffende een deel der vordering.

XIII.

Bij de toepassing van Art. 57 Wetb. v. B. R. moet men onderscheiden tusschen het salaris en de kosten,

die advocaat en procureur aan hunne cliënten in rekening kunnen brengen; en uitsluitend dat salaris en die kosten die naar luid van dat artikel begrepen zijn in de uitspraak over de kosten, waarin de gedeclareerden zijn veroordeeld.

XIV.

Art. 75 C. P. is niet toepasselijk op hen, die zich in een ander land hebben doen naturaliseeren of die zonder toestemming des konings zich in vreemden krijgsveld hebben begeven.

XV.

Alhoewel de Nederlandsche wetgever de adoptie heeft verworpen is toch het woord adoptif in Art. 299 C. P. niet vervallen.

XVI.

De onderscheiding van Art. 471, N°. 12, en Art. 475, N°. 8, C. P. is af te keuren.

XVII.

De invoering der jury is af te keuren.

XVIII.

Door de bepaling van Art. 22^b W. v. Strafv. is gederogerd aan de Artt. van den C. P. betreffende de beperking der vervolging ambtshalve.

XIX.

Ten onrechte beweert Mr. G. A. Fokker (Bijdragen tot de kennis van staats-, provinciaal- en gemeentebe-
stuur in Nederland XIII. blz. 107—118): „dat een door
de kiezers afgevaardigde, mits hij de vereischten ter ver-
kiesbaarheid bezitte en zijne verkiezing wettiglijk geschied
zij, lid der kamer is, van den dag af, waarop hij zijne
benoeming heeft aangenomen.” Hij is slechts lid, nadat
hij toegelaten is en de gevorderde eeden heeft afgelegd.

XX.

De goedkeuring door de Staten-Generaal vermeld in
Art. 57^e G. W. moet niet in den vorm eener wet ge-
schieden.

XXI.

Algemeene dienstplichtigheid moet worden ingevoerd.

XXII.

Ten zeerste verdienen behartiging de woorden van Louis Bamberger (Paris Guide; IIme Partie La Vie — La Colonie Allemande, p. 1024): „On discute la question de l'instruction obligatoire. Imposez la à une seule génération et vous n'en aurez plus besoin. N'est-ce pas le meilleur des arguments en faveur d'une institution, que de démontrer combien en peu de temps elle réalise le résultat désiré.

XXIII.

Eene wet beperkende het algemeene recht van jacht en visscherij is af te keuren.

MEINEM HOCH ZU VEREHRENDEN FREUNDE

LEONARD VAN IJSSELSTEYN

ZU SEINER PROMOTION ALS

Doctor Juris Triumque.

Empor mein Sang! In stolzen Wogen töne
Mein Lied dem Mann, der weiss, was Recht,
Und dass er's weiss, auf Pergamentes Schöne
Beweisen kann mit grossen Siegeln echt!
s'Ist kein Triumph, wie ihn Tyrannen meiden
Nach Löwenkampf und hartem, blutigem Streit; —
s'Ist nur ein Sumpf, den kleine Geister streiten
Mit Geld im Leichtsinn und im Rausch der Zeit.
Doch wen der Durst des Wissens stets erfüllt,
Dem winkt der Lorbeer, wie er Dich umhüllt!

Das ist das Feld, wo Geister Schlachten schlagen,
Wo an dem Ziel die stete Ruhe winkt,
Wo harmlos bald nach kaum gekrönten Tagen
Das Ordensband der Bürgerkrone blinkt.
Des Ehstand's reicher Segen kann nicht fehlen:
Ein Mann des Rechts, das heisst ein rechter Mann.
Das Glück ist sein, — wer wollt' es sich verhehlen? —
Sobald er ein Diplom als Preis gewann.
Doch Dir genügen nicht des Fachwerks Banden,
Dein Geist schwebt stets in unbekanntem Landen!

Und wie die Dornen an den Rosen sprossen,
 So perlt im Lorbeer schon der Thräne Thau.
 Die frohen Stunden, die Du hier genossen,
 Sie ziehn dahin mit dieses Aethers Blau.
 Wie Hector willst Du Dich von hinnen wenden;
 Zum Neckarstrande zieht Dein kühner Sinn.
 Dich fesseln nicht der Liebe theure Spenden,
 Die frischen Lippen nicht der Näherin.
 Das Beste, Schönste willst Du Dir erringen:
 Warum auch nicht? Mög' es Dir doch gelingen!

So zieh' denn hin im Schmuck der Lorbeerblüthen,
 Die spielend Dir des Lebens Mai gebar.
 Und träumst Du bang den Traum des Heimathmüden,
 So heb die Schwingen wie der junge Aar.
 Auf deutschen Pfaden wird die Liebe blühen,
 Die keusch und rein kein Doctor-Hut verführt,
 Wo wahre Herzen treu und feurig glühen,
 Nicht Geld noch Stand zu Sehnsuchtsthänen rührt.
 Schlag' immerhin die Gegenwart in Scherben,
 Um eine schönre Zukunft zu erwerben!

DR. FRIEDRICH MOOK.

